

תת"ע 1698/03/17 - רודא גל גדליה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1698-03-17 מדינת ישראל נ' רודא

מספר בקשה: 13

לפני כבוד השופטת הגר אדרי	רודא גל גדליה
המבקש:	
נגד	
המשיבה:	מדינת ישראל

החלטה בבקשת המבקש לעיכוב הליכים וביטול הוצאות

ביום 17/1/18, הוטלו על המבקש, בהחלטה מנומקת, הוצאות בסך 700 ₪, אשר ישולמו בתוך 30 יום.

המבקש לא הגיש כל השגה בעניין.

ביום 24/1/18, בדיון ספציפי שנקבע לבקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ, ביקש המבקש במעמד הדיון ולראשונה ביטול ההוצאות. למרות התנגדות התביעה ובכדי לייעל את ההליך, בימ"ש לא הטריח את הנאשם להגיש בקשה כתובה ולהעבירה לתגובת התביעה תוך קיום דיון נפרד כנדרש, והסכים כי בקשתו זו תועלה במעמד הדיון ותינתן החלטה במאוחד עם ההחלטה על בקשתו לגילוי חומר חקירה.

לאור דחיית מתן ההחלטה בבקשה לפי סעיף 74, הגיש המבקש בקשה לעיכוב הליכים בעניין ההוצאות שהוטלו עליו ולכן, מצאתי לנכון ליתן החלטה בבקשת המבקש לביטול ההוצאות כבר בשלב זה.

בקשת המבקש לביטול ההוצאות - נדחית.

ראשית, אפנה להחלטה מיום 17/1/18, אשר במסגרתה, הוטלו על המבקש ההוצאות. שנית, לבימ"ש סמכות טבועה להשית הוצאות, ואסביר בהחלטה זו מדוע המקרה שבפניי מצדיק הפעלת סמכות טבועה זו.

בפתח דבריי אפנה לבש"פ 1659/11, חיים שטנגר נ' מדינת ישראל, פסקה 12 להחלטת כב' השופט י' עמית: "סמכותו הטבועה של בית המשפט זכתה לאורך השנים למספר הגדרות ונוסחים. השופט ברנזון תיארה בזמנו כ"אותה

סמכות מינימלית בעניני נוהל, יעילות המשפט וצדקתו הדרושה לבית-המשפט כדי שיוכל למלא את התפקיד שלמענו הוא קיים: עשיית משפט צדק" (ד"נ 22/73 בן שחר נ' מחלב, פ"ד כח(2) 89, 96 (1974))... כן אזכיר את הגדרתו של פנחס גולדשטיין במאמרו "ה'סמכות הטבועה' של בית המשפט" עיוני משפט, י(1) 37, 39-40 (1984), כי מדובר ב"כוח בית-משפט ליצור, במקרים יוצאי דופן, כלים במישורי הפרוצדורה ובזיון בית המשפט, למען ההגנה על יכולתו התפקודית-מוסדית, להבטחת אי-ניצול הליכו לרעה ומניעת אי-צדק בולט, העלול לנבוע מקביעת מועדים לעשיית פעולה בפסק דין". מכל מקום, הצד המשותף להגדרות ולניסיונות לתחם את גבולות הגזרה של הסמכות הטבועה הוא שעל בית המשפט להגביל את השימוש בה למקרים מיוחדים וחריגים בהם נדרש הדבר באופן חיוני..."

אכן צודק המבקש כי המטרה היא להגיע לחקר האמת אולם לידי, לאור התנהלות המבקש, כפי שפורטה בהחלטה מיום 17/1/18, לא היה מנוס אלא להשית הוצאות כדי לשקף את העובדה כי התנהלות שכזו מסרבלת, מובילה לדחייה רבה של הדיונים, לעבודת מזכירות מאומצת, להוצאת מסמכים לסריקה חיצונית ואף יכול ותגרום להטלת לחץ זה או אחר על מי מהצדדים בבואם לקבל יומם בדין.

צודקת ב"כ התביעה כי המדובר במבקש שהינו עורך דין במקצועו וככזה, מודע הוא לאופן ניהול ההליך ולסדרי הדין. עוד ציינה, כי המבקש מגיש בקשות בכסות כותרת "הודעה" תוך שהוא מתייחס שוב ושוב להליך דומה המתנהל בבימ"ש אחר וזאת למרות שבימ"ש זה הביע דעתו בפני המבקש בעניין לא אחת.

בטיעוניו בדיון ציין המבקש, כי בפרוטוקולים שהגיש, עולים דברים חדשים שלא עלו קודם ולכן פעל כפי שפעל. מן העבר השני של המתרחש, המדובר בפרוטוקולים, בחומר ובבקשות הקשורות לתיק אחר המתנהל בבימ"ש אחר, לגביהם כבר ניתנה החלטה קודמת שקבעה כי חומר החקירה בתיק האחר אינו חומר החקירה בתיק שמתנהל בפנינו, ולכן עולה, כי המבקש בחר להגישם, תוך התעלמות מהחלטות בימ"ש בתיק זה.

בימ"ש אינו יכול לשבת על המדוכה שעה שהתנהלות הצדדים היא כזו העושה דין לעצמה, כזו שלא קשובה להחלטות בימ"ש וכזו המעכבת דיון ענייני בתיק המתנהל.

מצאתי לנכון לקבוע כי המקרה שבפני הוא המקרה החריג בו ניתן להפעיל שק"ד ולהשית הוצאות. זוהי הדרך של ביהמ"ש להגן על עצמו מפני הליכים מיותרים ובזבוז זמן שיפוטי יקר ולמנוע ניצול של הליכי משפט.

למן השלב הראשוני בתיק, הבעתי דעתי בפני המבקש באשר לשרבוב חומרי חקירה, פרוטוקולים ועדויות מתיק דומה המתנהל בבימ"ש אחר ולמרות זאת, פעם אחר פעם, מצא המבקש להתעלם מעמדת בימ"ש ולהלעיט את המזכירות במסמכים רבים הקשורים לתיק בביהמ"ש האחר, עוד קודם שקיבל את הרשות להגישם.

זאת ועוד, אפנה גם לעובדה כי בימ"ש נאלץ לדחות את מועד ההוכחות הקבוע ששריין, זמן סמוך למועדן, לאור העובדה

כי נדרש לקיים דיון בבקשת המבקש לפי סעיף 74 לחסד"פ, בשל העובדה כי המבקש בחר שלא להגיש בקשתו במועד הנהוג למזכירות ביהמ"ש בכתב כמתחייב אלא, במסגרת בקשה אחרת שביקש, סמוך למועד ההוכחות.

לסיכום, התנהלות המבקש בתיק זה עולה כדי הכבדה על מהלך הדיון ואף כדי הפרעה לניהולו התקין של ההליך.

לאור האמור, דוחה בקשת המבקש לעיכוב הליכים ולביטול ההוצאות ומורה כי המבקש יפעל בהתאם להחלטה מיום 17/1/18 וישלם את ההוצאות כנדרש.

ניתנה היום, כ"ו שבט תשע"ח, 11 פברואר 2018, בהעדר
הצדדים.